

MENKIBE: İftira Edilmişti

Yûsuf aleyhisselâma Cennet güzelliği verilmişti, görenler hayran kalır, seyretmeye doyamazlardı. Gençliğinde bir iftira sebebiyle hapse atıldı. Fakat orada bile güzel ahlâkı ile etrafındakilere, kendisini hemen sevdirdi. Hem ibâdet, hem de herkese yardım ediyordu. Okuma-yazma öğretir, hastaları ziyâret eder, üzüntülü olanları teselli ederdi. Onlara sabretmelerini ve sevdiklerine bir gün kavuşacaklarını söyleyerek yumuşatırdı. Mahpusların rüyâlarını “tâbir” ederdi.

Bir gün yanına, iki genç yaklaştı. Biri Firavun’un şerbetçisi, öbürü de ekmekçisi idiler. Rüyâ görmüşlerdi. Önce şerbetçi söyledi:

- Rüyâmda kendimi, üzüm sıkar hâlde gördüm!

Sonra ekmekçi:

- Ben de rüyâ gördüm. Rüyâmda, başımda ekmek götürüyordum. O esnâda yırtıcı bir kuş geldi ve o ekmekten yedi, dedi.

Bunların ikisi de “Firavun’u öldürmeye çalışmak” suçundan, zindana atılmışlardı.

Hazret-i Yûsuf buyurdu ki:

- Ey benim zindan arkadaşlarım! Şerbetçi kurtulacak ve saraydaki işine yeni-den girecek. Ekmekçi olanınız ise suçludur. Başının etini, kuşlar yiyecek.

Muhakemeleri sırasında ekmekçi gerçekten suçlu bulundu. Asıldı, başının etini yırtıcı kuşlar yedi. Şerbetçi suçsuz bulunduğu için saraya geri alındı. İşine devam etti.

Hapisten çıkarken hazret-i Yûsuf şerbetçiye:

- Firavun’a benden bahset ki, suçsuz olduğum hâlde hapis günlerimin uzadığını anlasın, buyurmuştu.

Fakat Şerbetçi, saraya kavuşmanın heyecanı sırasında, hazret-i Yusuf’un ricâsını unuttu. Tâ ki hükümdar bir rüyâ görünceye kadar! Firavun, Reyyân bin Velid rüyâsında gördü ki: “Yedi zayıf inek, yedi kuvvetli ineği yiyorlar! Yedi yeşil buğday başağı yanında yedi tane kuru başak bulunmakta!..”

Mısır’daki bütün âlim, kâhin ve rüyâ tâbircisi kimseler rüyâyı tâbir işinin içinden çıkamadılar. İşte o anda şerbetçinin aklına, zindandaki hazret-i Yûsuf aleyhisselâm geldi.

Firavun’a vaziyeti arz etti.

- Hemen getirin, emrini verdi.

Şerbetçi sevinerek hapis haneye koştu. Hazret-i Yûsuf’a:

- Seni sarayda bekliyorlar! Artık hüsrân!..

Müjdesini verdi. Fakat Yûsuf Peygamber:

- Firavun’un affı ile bu zindandan çıkmam. Ancak suçsuzluğum isbat olunursa çıkarım. Çünkü “adâlet” bunu gerektirir, buyurdu.

Şerbetçi çok şaşırdı. Fakat neticeyi Firavun’a arz etti. O da, hemen tahkikat ve muhakemenin yapılmasını temin etti.

Hazret-i Yûsuf suçsuz olduğunu kendisi bildiği hâlde, hâkimin kararını herkesin öğrenmesini istedi. Berâat etti. Saraya gitti. Firavun'un rüyâsını tâbir etti:

- Yedi sene ülkemizde, bolluk olacak. Ekinlerinizi ekin, fazlasını iyice saklayın. Çünkü arkasından yedi yıl da, kıtlık olacaktır!

Firavun, O'nun ilmine ve ahlâkına hayran kaldı. Sonunda hazret-i Yûsuf'a Mısır'ın hazinelerini ve Devlet Mührünü teslim etti.

Nükte: Peygamberlerin hepsi, güzel ahlâklıdır. Biz de onlar gibi, doğru ve ahlâklı olmaya çalışalım.

Server-i âlem, sana âşık olup da yanarım!
Her nerede olsam o güzel cemâlin ararım.

Kabe kavseyn tahtının sultânı sen, ben bir hiçim,
Misâfirinim dememi saygısızlık sayarım.

Her şey cihanda, senin şerefine yaratıldı,
Rahmetin bana da yağsa, o ân olur baharım.

Herkes Kâbeyi tavaf için geliyor Hicâza,
Sana kavuşmak şevkîle, ben dağları aşarım.

Se'âdet tacı giydirildi, rüyâda başıma,
Ayağın toprağı serpildi yüzüme sanarım.

Dostunu öven âşıkların bülbülü, ey Câmi!
Senin ihsân denizinden bir damla arzularım!

Kaynak: Gençlerin Rehberi